

Životopis paní Marty Mezerové

Paní Marta Mezerová se narodila 21. 5. 1941 v Nezamyslicích jako třetí dítě listonoše Tomáše Outraty a dělnice Ilony Outratové.

Její rodiče se seznámili na Slovensku, kde spolu bydleli v Haliči u Lučence a kde si pořídili první dvě děti. Po vzniku samostatného Slovenského státu v roce 1939 celá rodina přesídlila do nově vyhlášeného Protektorátu Čechy a Morava. Tatínek dostal místo a byt v Nezamyslicích, ve kterém se Marta o dva roky později narodila. Její sestře Jolance bylo v té době 19 let, bratru Bohumilovi 12 let.

Ve čtrnácti letech, po dokončení základní školy, šla paní Mezerová pracovat do Oděvního Podniku (OP) v Prostějově.

V roce 1963 se vdala za Pavla Novotného, a ještě v tomto roce se jim narodil syn Pavel. V roce 1966 se rodina rozrostla o dalšího syna Tomáše. Na konci tohoto roku Marta nastoupila do práce na dráze, za rok pak začala pracovat na místní poště.

V roce 1974 mladé ženě bohužel tragicky zahynul manžel Pavel, který se zabil se na motocyklu. O sedm let později, roku 1981, se Marta podruhé vdala, a to za Antonína Mezeru. O rok později se vrátila z pošty pracovat opět na dráhu a roku 1988 odešla za prací do JZD v Tištině. Odtud o dva roky později přešla do Ústavu sociální péče ve Víceměřicích pracovat jako kuchařka, kde zůstala až do odchodu do důchodu v roce 1996.

Paní Mezerová se narodila a celý svůj život prožila v Nezamyslicích, i když se v rámci obce několikrát stěhovala. Naprostou shodou okolností se v roce 2014 přestěhovala zpět do domu, ve kterém porodila oba své syny. Obec totiž mezitím budovu přestavěla na dům s pečovatelskou službou.

Marta Mezerová byla celý svůj život velice aktivní, což jí zůstalo až do současnosti. Pomáhala s pořádáním obecních zábav, hrávala ochotnické divadlo, organizovala kácení máje a jiné kulturní akce v obci.

V současné době se ráda věnuje pletení. Plete oblečení do porodnice pro nedonošené děti, plete i pro charitu, například obvazy až do Pákistánu. S oblibou fotí a aktivně používá sociální síť. Nejvíce ze všeho se ale věnuje své rodině. I když přežila i svého druhého manžela Antonína, který zemřel v roce 2012, není sama. Má dva syny, sedm vnoučat a sedm pravnoučat. Řídí se svým životním mottem, které zní: „Pracuj tak, jako bys tu měl být ještě sto let, a žij tak, jak kdybys měl odejít už dnes.“